

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, штак 24. Мая 1929.

Ч. 19 (227)

Држава и вира.

Медан вопросами совре-
менного живота од великой
важности и тот: яко одно-
щенис буде паковац медни
виру и државу. Едну особе-
но информативну статију при-
несла тих дњох „Нагодна Politika”, зос котрой нашим
читатељом приказујеме нај-
главнијши думи.

Кажди посдесац и кажде
друштво мушки завкац даје
становище гу вири, як соп-
дражанију правдох о Богу,
найважнијому битију. И Гете,
немецки поет, добре новеа,
же на дну каждого вопроса
находзи ће вопрос о вири.
А гу тому надодал Шенг-
лер, же кајда култура је
вишка култура.

Кед је држава најсовер-
шенше людске друштво, а
за човека најважнији
вопрос одношенија гу Богу,
теди за државу мушки буџ
најглавнији вопрос рели-
гији. Религија (вира) указује
члопеку и учи го правила,
як треба жив, јо треба ро-
биц, як је треба ближњи
почитоваци, да посдигне свой
остатиј циљ. Вона дакле
выполнише шинок друштвени
живот, док држава-је им-
каније уредише даза тому
животу лем вонкашину при-
 силну форму. Шинка звја-
за, котра њаке людое у
држави як грађанох јест
лем вонкашину вяза, док ви-
ра уходи до нукашніх нај-
глбашних часцох једнога чло-
века. Кед је опатри вишки
и државни живот, видио,
је држава може запајиц
лем вонкашину фурму же-
вота зос своју материјалину
силу и моду, док вира не
уходи још јеј власци. При
упоредају државнијо зос
религијији порядком ука-

зув ће државни вељко слаб-
шим.

Не може држава не при-
знац вири и не име ће так
справовац гу вири, як па-
ји ант је, як да христи-
стиянски Цркви не мају
велику удилну силу у др-
жави, *Любде ведно и варни-
ки и држављане*. Прето у
интересу кајдје држави,
да ушори својо односнији
гу религије, кед религија гла-
ви духовни и морални источ-
ник већини држављанох. Јаке
да буде тога одношеније?
Јаку религијију полити-
ку, треба да провади др-
жава? Беовирску политику
држави неможе водиц, бо
ше вира истоможе амт исда-
ванајбовац, бо вона постоји
ушерцох и совисцох држав-
љанох. Кед зос сеј врходи
морал и етика. Правцијска
политика неможе ће тијк
водиц. Бо зос таку полити-
ку држава забива и саму
себе у своји основу, бо др-
жава як друштво систава
на неоднакови својих лю-
дзох ко до почаснога по-
рядку. Една часц людзох
ма власци, же би тога власци
помагала у напредовану дру-
гих, котри муша слућац. А
кеди буде тога сајдомесац
о послужиошци законитим
неглаваром најтешелтија?

Чи не теда, кед је основана
ка прешедично, же држава
ис може оставац без
власци, и же вакда власци
од Бога. Кед би ће држава
борела праћи вири, вона
би звалела морал у людзох,
котри виходи зос вири, а
морал без вири, основан на лем
на разуме, слабо би помог
држави, як то нам најлес-
ше доказује предвојна Фран-
цуска.

У најним отечеству

**Нови школски за-
кон,** котри ће мал студији
до живота у најблажије час

одредије, же би учитељи ма-
ли преподавац катаклиз у
школох. Прошије тога зло-

виходи раз у тижњу.

Цена на цели рок 100 динари.
На 1/4 рока 50 динари.
За Америку 4 долари на рок.
Рукописи и други писма треба
послати на адресу:
„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојовићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ
ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ
КРСТУР (Бачка).

жели свој протест шицки
владикове як катол. так и
православни. Нареди кат.
Сојуз послал молбу на Јого
Вели. Краља, да не подпише
тот закон, котри ће проци-
ни основним одредбом цер-
кви и родитељских правох.

**Предвојне сербске
длуство.** На меджинарод-
ним суду у Гату претресује
предвојне длуство Сер-
бије. Познати фрајовец Џеве
виявљеје, же ће тога длуство
не може виплатиц, у злату
аљ лем у Франц. Франкох
јак то и обидиа држави ме-
днијијији одредили иже пред
войну.

**Теразије полит. по-
ложије.** Министер Дрин-
ковић на својем путовању у
Далматију виявљеје, же теразије
полит. положије буде
тиреац так другојога
ше не поправи шицко јо
политичаре погубили.

**До зединених дер-
жавајах Америки** у тим
року з њихој државама воз-
можно буде отпуштац лем
847 особом.

Пред конкордатом?
Панијски нунциј у Београду
находије ће тераз у Риму,
да смал засиданије је југосл-
авским кадијама. Нунциј скорей
јак отпуштац бул и при мини-
стрији прајди Сршакови.

**Знїжене потроши-
рки.** Тих дњох одредијено
на васиданију влади, да ће
трошарина на палику знї-
жи од 18 на 14 дни.

Почтово марки. У
нашој држави потроши ће
рочио 300 милиони пошто-
вих маркох. Кед је вако, же
шици марки не једнак
коштају, таји јо вијоши да
држави красни приход.

Пре липку. У вадале
Јасупија при Пожеги приша-
ло на хирбай до заади ме-
дни 62 рочнији дјед Петром
Гајићем и синим легињом.
Гајић гледаје свою липку и
пляснује легиња. Тот је так

погијвал, же з дједом вадеји
до жени. Дјед на месце ос-
тал мртви.

Ляд у Славонији. Пре-
шлай недељи падао је мочни
ляд коло Џакова у Славонији
през полових 15 минути.
На месту западао ляд на
30 см. Њо је унічојеј ляд,
то однесла вода. Чуда барз
велька, бо настрадали баж
худобнейши валали.

Чудне гаче. У славон-
ским валалис Оток земледе-
ља Катич достаја тих дњох
гаче, котре вијатрало јак
да је з древа а мало лем
на чолу једно око. Гаче у-
тицнуло.

Драготин меса. У ос-
татні часи обачује је, же
месо постава више дракније.
Гварја, же то приходи од
тога, же земледељи не пре-
давају статок, па месаре
купую гоч по чим; лем да
можу видоволији својој ми-
ттерији.

Покрадли цркву. У
валалис Бодонг (Банат) не-
познати толваје покрадли
сербску правос. цркву, раз-
палели жељсану касу и од-
несли 114.000 динари.

Нови војни закон. У
вобији министериј готови
проект новог војнога за-
кона. Кажди катона по воз-
можности буде служију у
тим округу даје припада, а
школијаром заш рок служе-
ња буде скраћен од 9 на
6 месаци.

**Засиданије малеј Ан-
танти.** Представитеље др-
жавајах малеј антанти Југос-
лавије, Ческеј и Румуније
нишли ће дња 20. т. м. на
засиданије у Београду.

**Наше најломији у
Риму** були пријати в собо-
ту по поладију у аудијенцију
при св. Оцу Папи. У мене
најломијеј архијепископ Др.
Бауер зос Загребу винчовал
Папи 50 рочни Јого српско-
византијски јувилей.

Наши паломники у Риму.

Як читателем Руских Новин поизнато, рушели ще паломники з нашої держави дні 11. януара до Риму, да там вікончяють і да вимодліть про землю ласки за себе, за своїх і за свій народ. Число паломників барз велике, бо виносили коло 900. Зос Суботици пошол окремий влак, котрий позберег паломників зос Бачки і Банату. Інгри ще влак рушел зос Загребу і вони позберегли паломників зос Хорватської, Славонії, Боснії і Сербії. Наши вірніки з Керестура, Коцура і Дюрдьова придружили їх та паломників зос Хорватської, Знаними паломниками їх юні і наш преображені владики, каочник Назь, парох керестурських і паюців зос Канюки і Козару. — В нарадію Антипасхи рано пришли наші паломники до Загребу, там же у нашої семинарській церкви висловедали і петали на Службу Божу, котру служив паноць др. Калай. Тей підсвітлили цілім націям краївству країнами ще працівник, котрий був поспівеним єпископом і поклонінням. О тим зме слухали і країну науку у нашої церкви св. Кирила і Методія. Подчас Служби Божої прекрасно співали мили Пасхальні співаки нашої ученої, а руководив зос гармонію лап Сабадонік. Диконік, котрий ще учили професора. Пінки зме були блоз поспівеними зос тим, що зме там видавли і чули.

Пред Службою Божою паноць ректор нашої семінарії о. Вишневич, чина св. Василія Вел., фотографія тих паломників, котри були у семінарії.

По Службі Божої розкили зме ще по Загребу, да го голом кельо тельо протягами. Уж скоріше зме мали часу поспівачи Оснек і препатріц виставу, яка там була приготована. И

там зме видели вишукані краси ствари, але о тим ще час да Вам пишем з Риму.

Вос Загребу до граніці, до Фіуми.

Було пол другої години во літадію на Томову неділю, кед ще рушел перший влак зос главної історії у Загребу. Зос тим влаком жили і Пресвятаці владика Будановіца зос Суботици і провадзел своїх віриків і паломників з Банату. Зос тим влаком мили і шинки його світлиці, і велі кітальніків з Бачки і Банату, а з німа і нарасті Буневци, Мадяре і Шваби. Цимких було коло 400. На штатцю випровадзело паломників велике число людох зос Загребу. Кед ще влак рушел, поздравили єдини других, макали з хусточками, препоручовали ще до са, молитвок у Риму і т. д. Пол години шаньйори рушел їх і други влак, у котрим ще находел и медрополіт затребски др. Блуер, Діковски владика др. Аксаковіч, наша владика з нашими світлицами, главни підбор, члени дружти св. Срібника, котрий пошили св. Отцові своє видання у прекрасних вязаньох, і шинки други паломники, котри ще по зменсці до першого влаку. Ту було вецеї як 400 особи. Влак ишол фришко і не затримовал ще лем на штирех местах до Фіуми. У Карловиці дочекали і привізали паломників затребасци зос башту, превельке число людох. Інциким владиком дали красни букет квітів.

Чим зме далей отходзел ід Карловиц, що зме ще вище давигали до горах. Приближелі зме ще и до Огулина, дає ще давига висока гора „Клек“. Там ще отраслою кільованію, котра вдає отажаль до Спліту і Далмациї. Необичні то краї за

нас, котри ще родзели і виходили у рійній Бачки. Але і по тих горах видели ще краси церквочки, худобин хижак, ростречени вадали, але поспітим пінким здрави, мояці варди. Бог ще стара і за тих людох і дава їм свою помоць, да можу їх і по тих високих горах і зеброх. Ту зме видели железні луки, котри давають добре щено за статок, а статок пайвецій отримує тут худобину, але часом народ. Вони задоволіні, кед ма мало кукуричній муки і млека. Не раз ще трафи у тих краях, же вони і през мешац по видза хлеба.

Попадовал красни дівіскік я и вожня була бара приемна.

Пришли ще коло 11. години на лайвінє місто „Ліч“. Там уж нет лесож, нет лукок — голі камені, і мали затрадки з високими мурами отважені. Інци мало далей і пред нашима ще очами отвореле морло Ястранске. Необичні ти призор видиць перші раз морло. Інцикі паломники при облаках стоя. Влак ще вище барже склинує і присохли а единого тунела до другого, док ще не прибліжило Бакру — а жаде затим і до Фіуми.

Од Фіуми до Венеції.

Осма година вечар була, кед ще пришли до Фіуми. Ту пристрелико пінакіперше дохторе єдини і други влак, а потім польща і цариця. Вонка нас у Фіуми не винікли, гол зме там чекали єдину годину. Ту зме дороз обачели велико веши драготи як у нас, а шинки ще думали, же буде тунель. Кажда ще постарає за найнужнішими ствари за пош. По єдині годині рушел ще влак і преходзел по тих краях,

котри добре поізнати щідким нашим катонацом у вояні. Була уж юць! Паломників ще вони відвали, інгри не модліли і мало поізнати що залило. А наш влак ишол вище далей і далей і над раном пред пітву годину ми уж були у Венеції.

Необичні то варош. Место убізох там вода з моря і виходили мали ладі и чамци. Ми поішдали із Венеції ладі и пропезливме ще на пляц св. Марка. Там стой прекрасна, богата украшена церква св. Марка. У тій церкви наш преображені владика одслужил Службу Божу з двома напоцьами. З пашинка паломниками приступали до св. прічастії и високі пані Талієві. У тій церкви дочекалася відєн священік восточного обряду, котри там служи Службу Божу по гречески. Давно у Венеції було гречески парохії. Там же друковали наша пістарши церковні книжки. Венеція була найбогатіша варош. Вона тарговела зос цілім постоком і колала ще „Царіца моря“.

По Службі Божої одесіон нас тут наш паноць — о. Менак — на фризтик, а потім нас водзел по самим Варошу і поуказав на найважніші ствари. Ту зме видели прекрасну палату, у котрій бивали пояди (лужкове). Длекотри пояди, да юнда і страшні, глубокі і влажні цемніщи, дзе погинули на тасячі на вінно осудзені. Други зані викили на турню, да отамали віддали шану Венецію і широке морло. Час бара скоро преходзел. Привіла і 11. година і було потребно ішади на ладі и віянці ще на штатцю, а отамали, зані далей од дому, а ближай та Риму.

(Далей будзе.)

Претиснайце ще на „РУСКИ НОВИНИ“

„І я так робим“ — озве ще други. И виражевали шинки, що робя кед видза ізображака. Було и о циганской торби, о крадзи дзецеох, особено недобрих. Жобрак ишол од хижки до хижки, а за нім други... Дзеци робели и в другими, як их матері научели.

* * *

Шедзім за столом. Шаєтло слутика огрива ми кніжку. На часи настава цемніїше. Єдночасносць, котру прерива дасден коч, що швітко преходзілі драгов, котрый ўж єдину часць видзім.

— Модлім вас... Очнаш... Станем открем фалат хлеба и отворим дзвери. Поздрави ме ява дугога чловека, з брудним облечивом и блатним руками. У очах модляци попатрунок. Штурим му хлеб до торба. Подаекуе и пойдас. Читам. Не мож... очи ме лінню. На руках ми глаша... Дуркане години сетя ме на шпіванки, з котрими ще кладе спац дзецко... И так даскельо часи...!

Отворя ще прикметни

дзвери и всці глас: „Оче наш... Чекам, наї модлі... Вірую“. Но наї вимодлі уж, кед почал и пойдаем заш по фалат. Вінната, же бул дзешка „дзяляк“; та чи би ишак знал шыцко тогто? Дам му хлеб. Вежне го, а на руках му видзім длуси похци. У кратких потезах дознам од нього що б и одкаль. Ма сина у катонацтве поручника. Пойдзі... Живіна, котра ще бавела у віраху почне ще плашиц.

Чи даци гевтот на робі? Веци одна клятва... па друга... и так вецеї. „Но да сом знал... Веци ая єдному“ — и заврэй. Модлітви... па клятви...!

Пришли заш якишик з гармунику. Ипак сом им дал. Сден стих отшпівали, а веци з грацом потвердзели, потцагли. И тоти мали полни торби... Успішиегралі!

Пред вечар... Вонка ще пременела хвіля. Поглядвали зме цепли пец. — „Модлім вас“ (и шыцки с тим починали) и вишорвал слажну, хлеба и т. д. „Одженем го“ и отворим дзвери. „Можеш

ФЕЛЬТОН

Жобраци.

Ошвітили з слутиком нещайшого дня. Вельо их єст и могло ще подумаць же милосердие нашого вадала вельже, кед прицяло телес число юнітікох. Хроми з паліцами, шлели з водичками и гармунику, даледи, випатралі, ище способни за роботу, шыцко ишака нашло заклону у нашим вадалю. А хто би их видав з полініма торбами мушел би ще запитаць: чи наїце тот ішет таки добри? Чи и нужне було тельо даваць? А веци, хто би познал тих жобракох легко би мог наїць одповідь: пойду та пойду.

*

По яркох цекла вода. Бреги були мостами покрити з платами шнігу. Вода ще зливала до потоку и мостами прелівала до лукох. Жем ще парела... А шніг, котрий царовал цілій жими топел ще швидко...

Под облаком нашого сущеда бавела ще на сухей жемі громада дзецеох. Коло єдней дзири скакали би геваль тамаль... „Яй ідзе жобрак“... почали щебац. Поставаю, попатраю єдно друге и веци ще позбераю па до двора. Замкни капурку, а закуковали през капуру.

Жобрак иршюціл з драги под хижку. Очуха до капурки ципели котри страцели фурму припелох. Пощагіс за порвашок на капурки. Замкнуте... Нет нікого дозма“, озвали ще даскелі. „Модлім вас фалат хлеба“ и предложил авичайну формулу, з котру уж назбераціл полну торбу. Іш... пошол... Вишли и добрае предложили. „Яки є страшні? Шидок замасцены... Таки почали бсшеду и далей ще бавели на петаки и гомбички.

„Нам мац гварела, да іште вайдасемс нука, кед видзімне жобрака. И да поземе „нет никого“.

Широм света

Непознати народ. У Ташкенту єдно друштво, що ціє интересує зос житлом південних народів, винайшло у країнах Туркменстану до тезеї непознати сцен народ, котри бешеде непознатим язиком. Народ сам себе волє „брагун“.

Несхєде у лісцю. на Крілатці дрогодасло ще у Французькій. Всіли авіон вежбал ще у спущовано бомбах. Нараа ще одламало єдно кридло і авіон польцев на жем. Шицки бомби теди експлодували а 5 літоти, що були у авіону цілком згорели.

Індіане вимераю. Статистика американських Індіанів укажує, що тут стародавні народ вимера. Інш року 1890 живло у Америці 1 і $\frac{1}{2}$ мільйони Індіанів а тезеї их истинці як 400.000 шицких. Цигурти, же того народу цілком исстане зос жеми о кратке време.

Трешене жеми у Першій спричинило велико чуди. На єдиному місці жем попукала на 25 кілом. дужини и 3 метри широко. Цали залали недно а людами нестали под жему. У варошах велики огни, заїзділшицько що не розвалено од труса. У єдиному дні трешене жеми ще обновело 20 раз.

робиц... вет віч... и препознам о полуценноти цемну сликі, нашого сущеда... Жобрак! Шміх...

* * *
Качмар Н. мал добри днень. Жобради ще позбирали и славели...

С. Салажон.

М. Зонченко:

Лимунада.

Я, природно, не чоловек, котри пис. Гоч баш дараз и піснім, то лем кус — лем про шор и да славней компанії не видаем зос хотара.

Вечей од двох фляшкох нарав піяк не можем похасиравац. Здравс не позволяю. Раз, паметам, на свой недішній імени днень понил сом фергальче.

Но то було за младих, мояних роках, кед било шансне шерцо у першох, а по глави ще мотали вшеліяки думки.

А тезеї старесям.

Мой знанець, ветеринарни фелчер, товариш Ітіців, ту недавно же препатрел и аж

Прощив комуністом інститути барз онтре немецька влада и так шицки їх організації заказала. Крем того відміні заварта и вигледує, кто винаквати за послідній членіри, котри ще дододзели у Берліну.

Шнігова бура. Тих дніох надішла коло американського варошу Манітоба велика шнігова бура, котра прервала шицки комунікації. Железніци, котрик пutovalo 400 особи до Винніпегу цілком одцати од шніга. Же би ще их ратовало, влада вислала поміч на крілатицю.

Евхаристийни конгрес отрима ще 1930 року у варошу Картиги на сиверній страни Африки. Того места вибрато пре то, бо тут жил и умар великий церковни учитель св. Августин, а 1930 року будзе 1500 роки од його смерті. Главне торжество ще отрима у варошу Туніс, котри ма 180.900 жителюх и велико красни церкви.

Булгарски ювілей. Прешлого тижня преславили Булгаре 1000 роцінку панування великого своєго цара Симона и 50 роцінку своєго вишебодзеня.

Мудри судия. У Нью-Йорку одвітовал пред судом Йоан Мекеби престо, котри

ще, подумайце, здекол. Стресол ще.
— У вас, гвари — полна девальвація (зволене). Дзе гвари — печинка, дзе покрутка, не да ще — гвари — ін на яки способ розпознац. Барз сца ще — гвари — зійшли.

Сцел сом забиць того фелчера, но после сом охлад сірам кього.

— Дай — гварим себе — идз перше гу правому дохторови, да ще доисциш. Дохтор ле нашол кіяку девальвацію (зволене).

— Органи* — гвари — у вас у досц акуратним состоянію. И покрутка — гвари — потпорне у шоре и не оцека. Цо ще тиче шерца, шерцо ище одличине (шорове) що вечей — гвари — ширше як би требало. Но — гвари — престаньце зос лицом, іншак, розуми ще, шерц може наступац.

А мне ще, натурально, не сце умрец. Я любим жиц. Я ище чоловек млади. Мне ледво у початку кей-а трицц і три роки одавонело. Може ще повесц, же сом

глукол свою жену. Судия ще указал як мудри Саламон та одсудасл Йоана, да вибере себе єдну од тих двох карох: або будзе 6 мешаци ческо робиц у гарешту, або муши през 6 мешаци кожде рано побочкац свою жену и превітац. Чловек либрал туту посліднюю кары и обещал, же всієй ще будзе биц жену.

Крест у судож. Судійове у Канаді поведли велику акцію о тим, що би ще до шицких судох поставили пропіца як символи християнської праведносці. Міністер туто одоброл и парламент вигласал.

Вельки огень настал у Польським варошу Лодж, котри тирнал 19 година. При тим згорело 450 хрыз.

Дараз красна варош тераз стой розвалена. Штири особи згорели а 3000 остали без крові.

Язиковна борба. На наших Поткарнатах ище віше не знаю що су. Капаци — москалі, котри ще инишак волаю „рускі“ сце-ли би запровадзіц якун бешеду, котра ще нігде на швіце не бешеду. То мішаніла старославянской и московской а вони ю волаю „литературный поткарнатскій языкъ“. (?) Процы томе виступіл вредни и познати народны діятель Волошин зос идеалним младими учителями, котри сцу живу народну руско-українську бешеду як що вшади на швеце.

Нашледки алкоголу.

Велько ще ціле и бешеду о тим, які погубне дійствование має алкоголь на здоров'є, на благостіни и здоров'ї человека.

Кед зос алкоголом-шампіном намаємо ціло, то чувствуємо у тим месту, що нас пече и то тим баржей пече, чим ценича скора на целу. Дажки хібно думаю, як алкоголь дава сили до роботи. Же то не правда, то уж точно доказано. З початку чищо цо шипро алкоголь (паленку, вино, пиво) має да вецеї піхелісні, скоти по роботі, але фірмаки вистане и остано зос свою роботу далеко за трезвим. Трезві течеїше виполніт роботу, як тут, що хаснут алкоголь. Нініко то знає, як алкоголь одбере си-

у полним квіду моці и здравя. И шерцо у першох широке. И покрутка, що главное, що оцека. Зос таку покрутку да жиєши и да ще научися. „Треба — гварим себе — наїсце руциц на лой.“

И вжал сом и руцел.
Не пием, па не писм.
Годзину не пием, два годзини не писм. На пейц годзин вечар почол сом, натурально, на полуденок. До ресторана (гостилини).

Поед сом юху. Почал сом говедзину — пило би ще.

— Место — гварим себе — онтруго нацю, запитам дацо легчайше — помаранчаду лебо лимунаду.

Волам.
— Ей — гварим — ти, що ши им принес Ѭдло, привез ми, курова глава, лимунаду.

Приноши, дабоме лимунаду на интелігентним (ученим) службайку. У фляшочки. Сипем до погара.

Писм я тот погар, чувствуєм: баш як да а вотка (паленка). Надесм заш. Наисце, вотка. Дядолска ро-

ку у чоловека, роби його не одпорнім преси вшіліх коротк.

Но алкоголь не лем самому чоловекови ікодзи, але и його потомком. Од родильных плаціцах пахацца фагци тупоумни, лебо цілком глупи, коліди, зероби, шлупи, глухи, неми, зівчищиць, розгусники, наївничані. Так ето пре трихи ціох, дідох покутую ненідня синове, упухи.

Бара недобре робя туті родители, котри своїм малим племенем дають алкоголь (паленку, пиво, вино). Но од алкоголью дзецко по рожнє, а лец алкоголь убива у дзецку сце-лоці до роботи а подтрямую и побудову али нарови. Алкогол ма влія вічин и на

бота! Налесм остаток — права, правдива вотка.

— Принес — скричим — ище!

— Пале — думам себе — превладало ме.

Пряноши ище.

Пробуем заш. Нат іякого сомніння — найчистейша паленка.

А после, кед сом плацел, ипак сом зборел замічанне (гадпомніце).

— Я гварим! — питал лимунаду, а ти, що ми то принесуши, курова глава?

А вон гвари:

— Па то више у нас лимунада волаю. Слово цілком позаконсне. Інде зос скорейших часох... А правей лимунади, пребачце, не тримаме — ніхто ю не жада.

— Принес — хварим — вище заднко.

И так сом не руцел. А мал сом горуце жаданс. Лем, ето, обставини помішили ствар. Як ще гвари — живот диктує (заповеда) свої закони. Треба ще поясніц.

Преклад Др. М. В.

благославне члопівка. Кельо людзей працьніцтво юдзіліцаў із газідаў поглядзея ў дадзенай жытвары? Кельо дзеци плачу на сваіх родзільцаў, бы зіцко родзільцаў працілі, а дзеци у нужды наўсякі на родзільцаў, пач их на шыст прыведлы.

Кельо ше то трохі цікавішна тутае пасцілікі алкаголю? Образаў, якіе працілі року Русія-Украіні у Польскай відаваць на алкаголікі два і пол мільёны. Дініары, Страшны пасек! Чем же біх і не пошёл тэлькі спасі, кед ти при камбей атоды пакінгі алкаголю. Нет сарадзібы, нет постробу, няк крецінох і других зходах без алкаголіку! Е! Вецка час і така вельмікі сумы наўберал! Так исто ёс і у нас. У часе вестнікі і тутае недочіры обичай, якіе и легавіх і вельмікі трохі оособиста пред свою сарадзібу на алкаголікі. Гу ёс сары вірудук! Родзільцаў ческо раба а дзеци трохі. А кельо алкаголю працілі на складбах? Якіе то вельмікі трохі! А чи ях будзе бі лепшэ эс-пайсажнейшым пасцілі, а тутае пасекі, доби го ёшь відаваць на складбах, А чи не будзе, бы зіцко, място чаплю, по го лідзе атоды на складбах і других зходах, тутае пасекі даць на добродыні шчыт, на працілі, народжі дом, на худобіх у валадар.

Алкаголікі бара али ма уплив і на моральныя яківіт людзіх. Нет такіх пасекі, (свадьбы, обеды и др.), кед бы не будзе пінніх, дзе бы ше захтва не спіса. А кед ше спіса, гризілі або скімірэнсісу ў

піцу, сам гризілі, і других со-блаждзю пасбіго дзеци. На сарадзібах полько дзеци і вони віда-такіго пінніх і слухаю як кон-логані, сабілажіло бешедув, шківа. Ето не прынесіць дзеци моралізу члопіку — руйну раба такіх пінніх члопік на душі — першу дзеци. — А кельо же ёшь слу-чай, якіе члопік, котры зінікілі ал-каголі (бені, лишо, пасенігу) піц ізажды дзень як воду, ідзе до карчмы, а в' карчмы ёшь зрана веселі, а дома дзеци без фалатка хлеба піткі зос мацеру. Алкаголікі сідзера дзеку до роботы. Нікіда то переб. Вон бі, кед ше напіні, лягнул одпачынку, я кед стапе, ідзе заі да карчмы, да друнгіх, а робота му шмердан. Найцішніш працідня, пасцілі ёшь зцу гуторке, чи хвіліні дыядж, чи работа дома воробена, чи ёшь хі-жа валі, чи не, то пінніх дзеци шата бірга. Вому гравіле, да ёшь зос напіні. А ёшь за напіні треба пасекі, то пінніх працідня на шторам пінніх і гаці прыходзі на экбрартво і пасцілі тэрху сожытых — валану.

Не ізажды, котры ёшь спіса, по-става веселі. Су такі, котры ёшь сцу вадаць, задзверац і быць. А кед ше пінніх побіні, або пога-ліча, ітвар дафіда до суду, а вецка арест, ікрініца. Ето, чо алкаголікі напаратуре! Образаў, якіе 50%, злочыніх арабели людзіх за време пінніх.

Ето тэлькі злаго раба алкаголікі. Вон ёс війціці и цалу ё дунік. Алкаголікі вельмікі людзіх запрещаць і запрещасціць. Зато тег з алкаголіком!

Іар пінекуляріл на беразі и вінгра 1 мільён франкі. Турски Султан Абдул ёжне у ёдній віли поцагніту и раздумас о вельмікіх розкошах, чо их даралі працілі. Бувша австрыйска царица Ціта часто приходзі да Паризу и быва у мацастыре або у свойого брата. Вельмікі російскі князь Каіріл быва у роскошнай палаты и сімігранты у нім відаля слідующаго цара Русії. Вон ма за жену шестру румунскай краінікі Марії. (Піці вони на себе осе-тeli, якіе марна и кратко-тірваца слава того швіта.

Крокодилово слизі. Позніто, якіе крокодил лес слизі, кед літа свою жертву. Професор Богораз на универсітэту Мінскі піши,

же у тамтейшем шпиталю находзі ёшь ёдна лягвіка, котра лес крокодилово слизі, а то значи, якіе плаче, кед жува ёдзене.

Початак пошты. Музей у Лондону ма вельмікі таблічки, зас печеній гліні, котры походзі зос часох асірскаго краля Асурбанипала (2300 року прад Христом). Тоты таблічки су вішліяки адресы, пісма і т. д. Відно, якіе уж тэди по-стояла пошта беа котрой дын неішкі пас можеме ясці.

Вельмікі жытні. якіе жы-прежылі були пред 400 рокамі. Так шведскі и рускі стари кілкі піши, якіе 1524 року була жиха, же балтійскіе моріо замарзло, та людзі на кочох ишли з Русії до Шведіі.

Швіточны Отпочивок

Недзеля IV. о Рас-
лабленіом.

ЕВАНГ. ОД МАРКА, ГЛ. XV,
ЗАЧ. 69.

„Субота есці и не доспійт
ти взяты одра твоего.“

Себічносці найдзе и по-
гледа гоч и у найкращым
ділу зло. Самолюбіе не
признава другому дацо
добре, але у шыцкім себе
хледа. Гоч якіе вельмікі діло
зробел Исус, фарисе віше
шатрэлі, да дацо прыгваря
и осудзя Исуса. Так и тераз
поребели. Кед не анали уж
ниші, та гвардзі бідному,
но щешлівому члопіку, хто-
ри по 38 роціні хороти
віадравел, якіе неішкі пошиц
своювесцельчыку, босбота-
т. с. шкето. Яка пакосці у
самолюбіцах. Тота фаризей-
ска себічносці була и пры-
чина Христовай шмерцы.
Патриме то подробнейшэ.

Пілат сцел избавіц Исуса
од шмерцы, па падумал Исус
дац так побіні, да ёшь
вінагра як даяки члопік,
але найвидэйшы створ на-
швіце; ия себе думал у сваі
істапскай главі, якіе пі-
далі тэди Жыдан лес буду
жадац Ілго шмеры, кед го
такого обача, та го так
зімбодзі. Но, Пілат с тим
чыном лес вешиле зло зробел
Ісусові, бо буд біти испи-

новати на юмеры, а и себе
не помог, бо тужките лем
остали при сваім жаданю.
„Распні его, распні его!“
То бул успіх Палатовага
біца.

Дармо им Пілат указавал
на Христа и гуторел: „Се,
Цар ваш, и се человек“
Сцял повесці: „Ето, чи тот
може буц краль, як го
ви тужніце, якіе себе праві
кральём? Дає ту дацо краль-
скаго!“ На виданце, як
страшно мінітра: поранети,
побити до косцох, с церко-
вім венцем повінчані, по-
плювані, поганьбені у при-
браней шматі, як прибра-
нец... Чи тут може буц
краль?“ Да, тот не віпам-
ра але як члопік, змілчы-
му ёшь и пунце го пад ідзе.“

Но, самолюбіе их сі-
шніе! Воні разгадзілі, же
мушки умрэц, бо им завадзі
у их политиц.., па шыц-
ко наспонне Пілатово до-
ремне. Себічносці не позна-
праеду и навішоці. Пред ню
пада шыцко, як жерца, по
ей завадза. Корснікі зес
дуніи егонізам — самолю-
бство, бо воні юни імегці.
То увидзімі далей, кед бу-
зіміе разгатрац, як сцел
Пілат далей избавіц Исуса,
а самолюбіе надвадало
правду.

Мих. Мудры.

Цо думаю рускі земледілцы о катакізу у школах?

Комісарынты у Русії пін-
тальні ѿ своіх донскіх зем-
леділцаў мніння о школах.
Було 1939 одніх, медзі-
тімі было даскельо земледілцаў,
котры отповедлі: „Неучи ёшь катакізу у на-
ших школах.“ Еден земледілец
поеўд о школы слі-
дующіце: „Страх Божы тэ-
рас потребы, бо мет пра-
ведных людзіх. Ми, наро-
длове и сцве мали катакіс-

а чом да го нашо дзеци
кемак?“ Катакізу такі по-
треблі, якіе ёшь без Бога не-
може ані зос хижкі-війсці.
Вира то фундамент шыцко-
му, и я зато праців шыц-
кіх тих, котры несцу катакі-
зу.“ Другі земледілец пі-
веў дам тога: „И гот ске-
вируцілі катакізу зос шко-
лых, ипак ізажды тат, котры
гледа правду Божю, пайда-
го.“

Вішліячина.

Найстараше пісмо на
швіце находзі ёшь у сдзіні
лондонскім музеем. Тото
пісмо пінекане на гляніней
таблічкі а. віходзілі 5000
рокі прад Христом. Най-
двене ёс у старых месцах Ур,
отечеству патріарха Ав-
рама.

Бігнаткі кральоне. Сыгтова война прэмінеда-
швіт. И велі даралі могучы
кіладаре и кральоне пісмо
ані найнужнейшы стрымо-
вакі. Од тых бувных кра-
льях найвешчай ёшь их на-
ходзі у Паризу, и занімаю-
ше гос койчым. Так бувши
першыскі шах Ахмед Кон-

ТАРГОВИНА

Жито	Дыв.	235—240—	Овес	Дыв.	240—245—
Кукуріца	“	247—250—	Мука 0	Дыв.	345—350—
Ржаніца	“	230—235—	Мука 2	“	315—320—
Ярсц	“	252—255—	Мука 5	“	295—300—
Пасуя	“	1000—1400—	Мука 6	“	270—275—